

Aleksis K

Mieshenkilön onni

Mieshenkilö Oulun läänistä, tuttujen kesken MOL tai pelkkä Molli, oli syönyt viimeksi maanantainaamuna. Silloin oli läheisen ravintolan roskiksesta löytynyt palanen puolihomeista leipää ja vähän riisipuuron tähteitä. Siitä lähtien sekin roskis oli ollut tyhjä, mistä Molli arvasi laman alkaneen.

Nyt oli jo lauantai-ilta. Nälkä kurni suolia ja syyskylmäkin alkoi vaivata. Taskustaan mieshenkilö löysi tikkuaskin, jossa oli jäljellä enää yksi tikku, ja ympärillä törrötti vielä sopivasti pystyssä muutamia suojelurakennuksia.

Mutta eivät nekään itsestään lämmittäisi, niihin tarvittaisiin sytykettä. Mistä sellaista tähän hätään löytyisi?

"Se saakutin Saddam, kun nosti bensan hintaa. Se on nyt kriisi täälläkin", Molli ajatteli hie-man katkerana.

Penkoessaan reikäisiä taskunpohjiaan hän tunsi kädessään rypistyneen paperinpalan. Se oli lottokuponki. Hän oli siihen ruksinut yhden rivin saatuaan kerjättyksi pari markkaa, jotka eivät riittäneet muuhun kuin lottoriviin, oltiinhan Suomessa.

Molli oli jo raapaista viimeisen tikkunsa sytyttääkseen kuponkinsa, kun hänen himmeä katseensa osui radioliikkeen näyteikkunassa auki olevaan televisioon. Siellä luettiin juuri uutisia, joissa ministeri Matti Louekoski esitteli valtion budjettia hyvin synkän näköisenä. Sen jälkeen pankinjohtaja Ahti Hirvonen kävi valittamassa pank-

kien kurjuutta itkuun pillahtamaisillaan. Lopuksi Heikki Haavisto vaikeroi, että ruoan hinta romahtaa, kun Eurooppa tulee tänne.

Sitten alettiin arpoa lottonumeroita, jotka hämärästi näyttivät tutuilta.

Ja herrajestas, kun arvonta oli ohi, Molli huomasi, että hänellä oli kaikki seitsemän oikein. Lottotyttö sanoi päivittelevän näköisenä jotakin, mitä Molli ei enää tajunnut, mutta parin päivän päästä päivittelyn aihe selvisi, kun itse Matti Ahde tuli luovuttamaan vilusta siniselle Mollille maailmanhistorian suurinta lottovoittoa, 24 miljoonaa 8 markkaa ja 30 penniä.

Koska Molli oli erittäin hyväsydäminen mies, hän lähetti oikopäätä viisi miljoonaa markkaa ministeri Louekoskelle, toiset viisi miljoonaa pankkiherroille ja kolmannen vitosen Heikki Haavistolle. Yhdeksän miljoonaa kului palvelumaksuihin, joten Mollille jäi 8 markkaa ja 30 penniä.

Niillä hän osti pullon ginilonke-roa, naukkasi siivun, tuikkasi suojelutalon tuleen ja asettui taas radiokaupan tv-ikkunan ääreen. Siellä Louekoski, Hirvonen ja Haavisto selittivät ihmeellistä pelastumistaan käsiään levitellen ja suut messingillä.

Mollin poskelle valahti pieni kyynelkarpalo, johon sekoittui yhtä aikaa sekä liikutusta että salaista ylpeyttä. "On sentään lottovoitto syntyä suomalaiseksi", hän ajatteli loimotuksen jo mukavasti lämmittäessä.